

κόσμος ἀδιάγνωστος συγκινήσεων περιμένει τὸ Ἐγέρθητι καὶ περιπάτει! Οὕτω πως οἱ πατέρες μας πράξαντες, τοιούτου ποτὲ μαντείου τὸν χρημὸν ἐπερωτήσαντες, ἐξώρυσαν ἀπὸ μυῶν καρδίας καὶ εἰς φῶς ἀνήγαγον τὴν διπλὴν ἐκεῖνην κοσμουργίαν τῆς Τραγωδίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἥτις μοναδικὴ καὶ ἀ- παραμίλλητος περ ἔσεται μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος. Εἶπε Θεός, ἐν ταῖς καρδίαις αὐταῖς ἐγκατοικῶν, Ἔλεος οἰκοδομη- θείτω! καὶ πάσαι αἱ ὁδοὶ Ἑλλάδος ἐξέβρευσαν τοῦ Κυρίου τὸ Ἔλεος καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Ἐκτοτε Ποίησις καὶ Πίστις ἀμετα- τρέπτως παρ' ἡμῖν συνεταυτίσθησαν.

Καὶ μὴν, πρὸς τοὺς ζηλωτὰς τοιαύτης ἐθνικῆς πρωτοτυπίας εὐθετον κρίνω νὰ δακτυλοδεικτήσω τὸ ἀξιωματημόνουτον ἐκεῖνο παράγγελμα τοῦ Πλάτωνος, ὅπερ καὶ γὰρ συχναῖς σπουδάζων ἀναπολῶ καθ' ἑμαυτόν. «Θεὸς πᾶσιν ἀνθρώποις πατήριος ἐξηγητὴς· οὐδενὶ ἄλλῳ πεισόμεθα, ἐὰν τοῦν ἔχωμεν, οὐ- δὲ χρησόμεθα ἐξηγητῇ, ἀλλ' ἢ τῷ πατρίῳ.»

Τῇ θεραπείᾳ τοῦ ΠΑΤΡΙΟΥ τούτου Θεοῦ ψυχῆ τε καὶ σώματι ἀφιερῶθη πάλαι ποτε καὶ τις πλατωνίζων τῆς χριστιανικῆς Ἑλλάδος ποιητής, ὁ πολὺς ἐκεῖνος τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὴν Πίστιν Συνέσιος. Τῆς Πτολεμαίδος, ἣν ὡς ἐπίσκοπος διώκει, πολιορκουμένης ὑπὸ βαρβάρων, ὁ μεγάλῳψυχος ἐγκαρτερεῖ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἡρωϊκῶς προστοιμάζει στρατηγικῇ τῇ περινοίᾳ τὴν ὑπεράσπισιν, παρακελεύει τοὺς δειλιῶντας, καὶ διανέμει πᾶσαν πνευματικὴν παρηγορίαν· τούτων δὲ πληρωθέντων, ἀπο- φασίζει μᾶλλον νὰ ταφῇ ζῶν ὑπὸ τὰ εἰρεῖπια τῆς πατρίδος, ἢ ἀτίμως νὰ συνθηκολογήσῃ.

«Θέλω παραμείνει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μου, γράφει ὑπὸ φιλοπα- τρίας ἐνθεαζόμενος· θέλω στήσῃ εμπροσθέν μου τὰ ἱερὰ τοῦ ναοῦ σεαυτῆ, καὶ ἐνγκλισθῆ τὰς στήλας τῆς Ἁγίας Τρα- πέζης! Ἐγκαρτερήσω ζῶν· πεσοῦμαι νεκρός. Ἴδου ἡ ὀλοκαύ- τωσις ἣν ὀφείλω ὡς λειτουργὸς Κυρίου!»

Λόγοι θεσπέσιοι φιλοσόφου, ἱεράρχου, ποιητοῦ!

Ἄοιδε τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως, ἐγγάραξον τοὺς λό- γους αὐτοὺς εἰς τὸν νοῦν σου καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου! Διότι, πατήριος Ἐκκλησία καὶ ἡ Ποίησις· ἱερεὺς δὲ καὶ λειτουργὸς ὁ ἔθνικὸς ποιητής.

